

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ (1n)

Ἀντιγόνη (2n)

Ἴσμήνη (3n)

Χορὸς Θηβαίων γερόντων (4n)

Κρέων (5n)

Φύλαξ (6n)

Αἴμων (7n)

Τειρεσίας (8n)

Ἄγγελος (9n)

Εὐρυδίκη (10n)

Ἐξάγγελος @1 (11n)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ὦ κοινὸν αὐτάδελφον Ἴσμήνης κάρα, (1)

ἄρ' οἴσθ' ὅ τι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίου κακῶν—

ἄ, ποῖον οὐχὶ νῶν ἔτι ζώσαιν τελεῖ;

οὐδὲν γὰρ οὔτ' ἀλγεινὸν οὔτ' ἄτης ἄτερ†

οὔτ' αἰσχροὺς οὔτ' ἀτιμὸν ἐσθ', ὅποῖον οὐ (5)

τῶν σῶν τε κάμῶν οὐκ ὄπωπ' ἐγὼ κακῶν.

καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασι πανδήμῳ πόλει

κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως;

ἔχεις τι κείσῃκουσας; ἢ σε λανθάνει

ἔχεις τι κείσῃκουσας; ἢ σε λανθάνει

πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά; (10)

ΙΣΜΗΝΗ ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος, Ἀντιγόνη, φίλων

οὔθ' ἠδὺς οὔτ' ἀλγεινὸς ἵκετ' ἐξ ὄτου

δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο,

μιᾶ θανόντων ἡμέρα διπλῆ χερί·

ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατὸς (15)

ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον,

οὔτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον οὔτ' ἀτωμένη.

Αν. ἤδη καλῶς, καὶ σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν

τοῦδ' οὐνεκ' ἐξέπεμπον, ὡς μόνη κλύοις.

Ισ. τί δ' ἔστι; δηλοῖς γὰρ τι καλχαίνουσ' ἔπος. @1 (20)

Αν. οὐ γὰρ τάφου νῶν τῷ κασιγνήτῳ Κρέων

τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;
Ἐτεοκλέα μὲν, ὡς λέγουσι, †σὺν δίκη
χρησθεῖς† δικάια καὶ νόμῳ, κατὰ χθονὸς
ἔκρυψε τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς, (25)
τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν
ἀστοῖσί φασιν ἐκκεκηρῦχθαι τὸ μὴ
τάφῳ καλύψαι μηδὲ κωκῦσαί τινα,
ἔαν δ' ἄκλαυτον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκὺν

ἔαν δ' ἄκλαυτον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκὺν
θησαυρὸν εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς. (30)
τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα σοὶ
κάμοι, λέγω γὰρ κάμέ, κηρύξαντ' ἔχειν,
καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσιν
σαφῆ προκηρύζοντα, καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγειν
οὐχ ὡς παρ' οὐδέν, ἀλλ' ὅς ἂν τούτων τι δρᾷ, (35)
φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει.
οὕτως ἔχει σοὶ ταῦτα, καὶ δείξεις τάχα
εἴτ' εὐγενῆς πέφυκας εἴτ' ἐσθλῶν κακή.

Ισ. τί δ', ὦ ταλαῖφρον, εἰ τάδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ
λύουσ' ἂν εἴθ' ἄπτουσα προσθείμην πλέον; (40)

Αν. εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάση σκόπει. @1

Ισ. ποῖόν τι κινδύνευμα; ποῦ γνώμης ποτ' εἶ;

Αν. εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῆδε κουφιεῖς χερί.

Ισ. ἧ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρρητον πόλει;

Αν. τὸν γοῦν ἐμόν, καὶ τὸν σόν, ἦν σὺ μὴ θέλης, (45)
ἀδελφόν· οὐ γὰρ δὴ προδοῦς' ἀλώσομαι.

Ισ. ὦ σχετλία, Κρέοντος ἀντειρηκότος;

Αν. ἀλλ' οὐδέν αὐτῷ τῶν ἐμῶν ≤μ' ≥ εἴργειν μέτα.

Ισ. οἴμοι· φρόνησον, ὦ κασιγνήτη, πατήρ

Ισ. οἴμοι· φρόνησον, ὦ κασιγνήτη, πατήρ
ὡς νῶν ἀπεχθῆς δυσκλεῆς τ' ἀπώλετο (50)

πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων, διπλᾶς
ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῶ χερί·

ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,
πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον·
τρίτον δ' ἀδελφῶ δύο μίαν καθ' ἡμέραν (55)
αὐτοκτονοῦντε τὸ ταλαιπώρω μόρον
κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν.
νῦν δ' αὖ μόνα δὴ νῶ λελειμμένα σκόπει

ὄσφ κάκιστ' ὀλούμεθ', εἰ νόμου βία

ψηφον τυράννων ἢ κράτη παρέξιμεν. (60)
ἀλλ' ἐννοεῖν χρή τοῦτο μὲν γυναῖχ' ὅτι
ἔφουμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχομένα·
ἔπειτα δ' οὐνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων
καὶ ταῦτ' ἀκούειν κᾶτι τῶνδ' ἀλγίονα.

ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς @1 (65)
ξυγγνοίαν ἴσχειν, ὡς βιάζομαι τάδε,
τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι. τὸ γὰρ
περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.

Αν. οὐτ' ἂν κελεύσαιμ' οὐτ' ἂν, εἰ θέλοις ἔτι

Αν. οὐτ' ἂν κελεύσαιμ' οὐτ' ἂν, εἰ θέλοις ἔτι
πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἠδέως δρώης μέτα. (70)

ἀλλ' ἴσθ' ὅποια σοι δοκεῖ, κείνον δ' ἐγὼ
θάψω. καλὸν μοι τοῦτο ποιούση θανεῖν.
φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα,
ὅσια πανουργήσασ'· ἐπεὶ πλείων χρόνος
ὄν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε. (75)

ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι· σὺ δ' εἰ δοκεῖ
τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσασ' ἔχε.

Ισ. ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιοῦμαι, τὸ δὲ

βία πολιτῶν δρᾶν ἔφυν ἀμήχανος.

Αν. σὺ μὲν τάδ' ἂν προὔχοι· ἐγὼ δὲ δὴ τάφον (80)
χώσουσ' ἀδελφῶ φιλτάτῳ πορεύσομαι.

Ισ. οἴμοι, ταλαίνης ὡς ὑπερδέδοικά σου.

Αν. μὴ 'μοῦ προτάρβει· τὸν σὸν ἐξόρθου πότμον.

Ισ. ἀλλ' οὖν προμηνύσης γε τοῦτο μηδενὶ

τοῦργον, κρυφῆ δὲ κεῦθε, σὺν δ' αὐτῶς ἐγώ. (85)

Αν. οἶμοι, καταύδα· πολλὸν ἐχθίων ἔση
σιγῶσ', ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξης τάδε.

Ισ. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.

Αν. ἀλλ' οἶδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλισθ' ἀδεῖν με χρή.

Αν. ἀλλ' οἶδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλισθ' ἀδεῖν με χρή.

Ισ. εἰ καὶ δυνήσῃ γ'· ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρᾶς. (90)

Αν. οὐκοῦν, ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.

Ισ. ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρόπει τάμηχανα.

Αν. εἰ ταῦτα λέξεις, ἐχθαρή μὲν ἐξ ἐμοῦ,
ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσῃ δίκη. @1

ἀλλ' ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν (95)

παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο· πείσομαι γὰρ οὖν
τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.

Ισ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, στεῖχε· τοῦτο δ' ἴσθ', ὅτι

ἄνους μὲν ἔρχῃ, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.

ΚΡΕΩΝ ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ

πολλῶ σάλῳ σείσαντες ὤρθωσαν πάλιν·

ὕμᾱς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα

ἔστειλ' ἰκέσθαι, τοῦτο μὲν τὰ Λαῖου (165)

σέβοντας εἰδῶς εὖ θρόνων ἀεὶ κράτη,

τοῦτ' αὖθις, ἠνίκ' Οἰδίπους ὄρθου πόλιν,

τοῦτ' αὖθις, ἠνίκ' Οἰδίπους ὄρθου πόλιν,

... (167,bis)

κάπει διώλετ', ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι (168)

παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.

ὅτ' οὖν ἐκεῖνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν (170)

καθ' ἡμέραν ὄλοντο παίσαντές τε καὶ

πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,

ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω

γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων.

ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν (175)
ψυχὴν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν
ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβῆς φανῆ.
ἐμοὶ γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν
μὴ τῶν ἀρίστων ἄπτεται βουλευμάτων,
ἀλλ' ἐκ φόβου του γλῶσσαν ἐγκλήσας ἔχει, (180)
κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ·
καὶ μείζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας
φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
ἐγὼ γάρ, ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὀρῶν ἀεὶ,
οὔτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὀρῶν @1 (185)
στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς
θείμην ἐμαυτῷ, τοῦτο γινώσκων ὅτι
ἦδ' ἐστὶν ἡ σφύζουσα καὶ ταύτης ἔπι
πλέοντες ὀρθῆς τοὺς φίλους ποιοῦμεθα. (190)
τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὖξω πόλιν.
καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
ἀστοῖσι παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίου περὶ·
Ἐτεοκλέα μὲν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν
ὄλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριστεύσας δορί, (195)
τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἐφαγνίσαι
ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς·
τὸν δ' αὖ ζύναμιον τοῦδε, Πολυνείκη λέγω,
ὃς γῆν πατρώαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
φυγὰς κατελθὼν ἠθέλησε μὲν πυρὶ (200)
πρῆσαι κατ' ἄκρας, ἠθέλησε δ' αἵματος
κοινοῦ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν,

τοῦτον πόλει τῆδ' ἐκκεκήρυκται τάφω
μήτε κτερίζειν μήτε κωκῦσαί τινα,
ἔαν δ' ἄθαπτον καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας (205)

καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστὸν αἰκισθέν τ' ἰδεῖν.
καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστὸν αἰκισθέν τ' ἰδεῖν.
τοιόνδ' ἐμὸν φρόνημα, κοῦποτ' ἔκ γ' ἐμοῦ
τιμῆ προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων.

ἀλλ' ὅστις εὖνους τῆδε τῆ πόλει, θανῶν
καὶ ζῶν ὁμοίως ἔκ γ' ἐμοῦ τιμῆσεται. (210)

Χο. σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, παῖ Μενοικέως, ποεῖν @1
τὸν τῆδε δύσνουν καὶ τὸν εὐμενῆ πόλει·
νόμω δὲ χρῆσθαι παντί, τοῦτ' ἔνεστί σοι
καὶ τῶν θανόντων χῶπόσοι ζῶμεν πέρι.

Κρ. ὡς ἂν σκοποὶ νυν ἦτε τῶν εἰρημένων— (215)

Χο. νεωτέρω τω τοῦτο βαστάζειν πρόθεες.

Κρ. ἀλλ' εἴς' ἐτοῖμοι τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι.

Χο. τί δῆτ' ἂν ἄλλ' ἐκ τοῦδ' ἐπεντέλλοις ἔτι;

Κρ. τὸ μὴ 'πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.

Χο. οὐκ ἔστιν οὔτω μῶρος ὃς θανεῖν ἐρᾷ. (220)

Κρ. καὶ μὴν ὁ μισθός γ' οὔτος. ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων
ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.

ΦΥΛΑΞ ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὑπο
δύσπνους ἰκάνω κοῦφον ἐξάρας πόδα.
πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις, (225)

ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφήν·

ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφήν·

ψυχὴ γὰρ ἠῦδα πολλά μοι μυθουμένη,

“τάλας, τί χωρεῖς οἷ μολῶν δώσεις δίκην;

τλήμων, μένεις αὖ; κεῖ τάδ' εἴσεται Κρέων

ἄλλου παρ' ἀνδρός, πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγυνῆ;" (230)

τοιαῦθ' ἐλίσσων ἦνυτον σχολῆ βραδύς,

χοῦτως ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρά.

τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν @1

σοί· κεί τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ' ὅμως.

τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος, (235)

τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.

Κρ. τί δ' ἐστὶν ἄνθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν;

Φυ. φράσαι θέλω σοι πρῶτα τάμαυτοῦ· τὸ γὰρ

πρᾶγμ' οὐτ' ἔδρασ' οὐτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν,

οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι. (240)

Κρ. εὔ γε στοχάζῃ κάποφάργνυσαι κύκλω

τὸ πρᾶγμα. δηλοῖς δ' ὧς τι σημανῶν νέον.

Φυ. τὰ δεινὰ γὰρ τοι προστίθησ' ὄκνον πολύν.

Κρ. οὐκουν ἐρεῖς ποτ', εἴτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει;

Φυ. καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρὸν τις ἀρτίως (245)

θάψας βέβηκε κάπῃ χρωτὶ διψίαν

θάψας βέβηκε κάπῃ χρωτὶ διψίαν

κόνιν παλύνας κάφαγιστεύσας ἅ χρή.

Κρ. τί φῆς; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε;